

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Kr., og at den aarlige Udgift til Driften andrager ca. 13 450 Kr.; formentlig vil et Nyanlæg kunne holdes paa lignende Udgiftsbeløb.

Det er ikke ubekendt, at der er en betydelig Interesse hos den færøske Befolkning for dette Fiskeri. Man kan maaske sige, at det i og for sig er ejendommeligt nok, da der, saa vidt man kan skønne af de foreliggende Beretninger, er betydelig Adgang til Fiskeri ved selve Færøerne, og fremmede Nationers Fiskeskibe i høj Grad udnytter de Rigdomme, som forefindes der. Det hænger imidlertid sammen med, at Færingernes Fiskeri drives efter ældre Metoder, som ikke kan hamle op med det moderne Fiskeri, Udlændinge driver paa Fiskepladserne ved Færøerne. Det er derfor naturligt, at man, naar man overhovedet undrer sig over, at Færingerne drager saa langt bort for at drive Fiskeri og synes at have saa stor Interesse for Farvandene oppe ved Grønland, tænker, om det ikke var nok saa formaalstjenligt, at Færingerne søgte at udvikle og modernisere deres eget Fiskeri, saa de i højere Grad kunde gøre sig gældende paa Fiskepladserne ved Færøerne og undgaa den lange Rejse op til Fiskepladserne ved Grønland. Interessen er imidlertid til Stede, og jeg forstaa meget vel, at det vil tage nogen Tid, inden det færøske Fiskeri kan lægges om og moderniseres, som det utvivlsomt var nødvendigt. Interessen for Grønlandsfiskeriet vil neppe heller formindskes, saa længe der er Fisk paa de grønlandske Pladser. Men det er meget tvivlsomt, om Fiskene vil holde sig der; de Undersøgelser, der er foretaget gennem Tiderne, viser, at der kan være lange Perioder, hvor der ikke er Mulighed for at drive noget udbyttegivende Fiskeri ved Grønland, og de Tider kan i hvert Fald komme igen, da dette er udelukket. Ogsaa af den Grund kunde det synes rimeligt at henlede Færingernes Opmærksomhed paa deres noget tilbagestaaende Fiskeriformer.

Der er for kort Tid siden forebragt Ministeriet en Adresse fra færøske Fiskere og Skipperne, hvori der kræves betydelig udvidet Adgang til Farvandene ved Grønland, ogsaa til Fjordene, som vi hidtil har anset det for nødvendigt at forbeholde Grønlænderne med deres i høj Grad primitive Fiskeredskaber og Uddannelse. Adressen overvejes nu af Grønlands Styrelse, men det er klart, at hvis man skulde imødekomme de Krav, der er stillet i denne Adresse, maatte det kræve meget betyde-

lige Ændringer i Lovgivningen om Grønland og et fuldkommen Brud med det i Aarhundreder gældende System med Hensyn til Kolonisation og Erhvervsvirksomhed i Grønland. Endelig kommer hertil, at dansk Lovgivning om Grønland har sikret den grønlandske Befolkning en Medbestemelsesret angaaende deres Forhold; og det er en Selvfølge, at dette Løfte maa holdes. Indtil nu har Grønlænderne absolut modsat sig Krav af den Art, som er kommet fra Færøerne, med Hensyn til Adgang til Fjordene og andet. Ved de Forhandlinger, der for ikke saa lang Tid siden fandt Sted i Grønland, og hvori den danske Rigsdagsdelegation deltog, har baade de til stede-værende Danskere og Grønlændernes Landsraad tilkendegivet deres Opfattelse af Tingene, og man er enedes om det, jeg før sagde, nemlig en Bestræbelse for at finde en egnet Plads, hvor der kan anlægges en ny Havn, som bedre er i Overensstemmelse med de Interesser, som Fiskeriet nu frembyder for Færøfiskerne.

Under de foreliggende Omstændigheder har man da maattet holde sig til det, der er Muligheder for i Øjeblikket, derunder den nævnte Bemyndigelse til, hvis det er muligt at finde en egnet Plads, at foretage Anlægget af denne ny Havn med de dertil hørende yderligere Anlæg, Radio og anden Stationsvirksomhed, som er paa-krævet.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget, der, som sagt, er enstemmig vedtaget af Folketinget.

Rs. Nielsen: Jeg skal straks paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til hurtig Behandling af dette Lovforslag her i Tinget. Lovforslaget er en gammel Kending, idet vi har vedtaget et til Dels ligelydende Lovforslag Aar efter Aar. Det gaar ud paa at give Ministeren Bemyndigelse til at gøre visse Indrømmelser med Hensyn til Fiskeriet langs Grønlands Vestkyst. Rigsdagsdelegationen til Grønland i 1931 blev ofte stillet overfor dette Spørgsmaal, særlig i den sydlige Del af Landet. Vi fik en sikker og levende Følelse af, at det at værgе de grønlandske Fjorde var en Livsinteresse for den grønlandske Befolkning. De Forhandlinger, der blev ført baade med Landsraadene og Kommuneradene om disse Spørgsmaal, vidnede om, at man maa være uhyre varsom med at gribe ind i bestaaende Forhold, der for Grønlandsfolket betyder saa uhyre meget. De nationale Erhverv i Grønland er efterhaanden aftaget ganske betydeligt, og derfor bliver det dobbelt nødvendigt, at dansk